

ประกาศกรมควบคุมโรค
เรื่อง การคัดเลือกบุคคลเข้ารับการประเมินผลงาน
เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ

ด้วยกรมควบคุมโรคได้คัดเลือก นางสาวสุชาทิพย์ บุณยสถิตินนท์ ตำแหน่งนักวิชาการ
สาธารณสุขปฏิบัติการ ตำแหน่งเลขที่ ๓๐๑๐ กลุ่มระดับวิทยาและตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน กองโรคจากการ
ประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม ให้เข้ารับการประเมินผลงานเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการ
สาธารณสุขชำนาญการ (ด้านบริการทางวิชาการ) ตำแหน่งเลขที่และส่วนราชการเดิม ดังรายละเอียดเกี่ยวกับ
ชื่อผลงาน คำโครงเรื่อง และสัดส่วนของผลงานที่จะส่งเข้ารับการประเมินแนบท้ายประกาศนี้

อนึ่ง หากมีผู้ที่ต้องการทักท้วง ให้ทักท้วงได้ภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ประกาศ
ซึ่งกรมควบคุมโรคจะมอบให้คณะกรรมการคัดเลือกบุคคลตรวจสอบข้อทักท้วงต่อไป ถ้าพบว่าข้อทักท้วงมีมูล
กรมควบคุมโรคจะดำเนินการตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๗.๓/ว ๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๒
แต่ถ้าพบว่าข้อทักท้วงนั้นเป็นการกลั่นแกล้งหรือไม่สุจริต กรมควบคุมโรคจะดำเนินการสอบสวนผู้ทักท้วง
เพื่อหาข้อเท็จจริงและดำเนินการ ตามที่เห็นสมควรต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

๑๕

(น)
รองอธิบดี
อธิบดีกรมควบคุมโรค

แบบแสดงรายละเอียดการเสนอผลงานที่ขอรับการประเมิน

ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา (เอกสารหมายเลข ๓)

ลำดับที่ ๑

๑. ชื่อผลงาน ค้นหาการสัมผัสสารตะกั่วในเด็กปฐมวัย (๐-๕ ปี) จากผู้ปกครองประกอบอาชีพเกี่ยวเนื่องกับสารตะกั่ว

๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ เดือนกุมภาพันธ์ – มิถุนายน ๒๕๕๘

๓. คำาโครงเรื่อง สารตะกั่วส่งผลกระทบต่อพัฒนาสติปัญญาในเด็กปฐมวัย (อายุ 0 - 5 ปี) จากการศึกษาพบว่าระดับสารตะกั่วในเลือดที่สูงขึ้นเพียง 1 $\mu\text{g}/\text{dl}$ ส่งผลให้ค่าระดับสติปัญญา (IQ) ของเด็กลดลง 0.513 หน่วย และเป็นสาเหตุให้เด็กมีความบกพร่องทางสติปัญญาสูงกว่าปีละ 6 แสนคนทั่วโลก ในปัจจุบันการปนเปื้อนของสารตะกั่วมากกว่า 30% ในเด็กไม่ได้มาจากสีเท่านั้น อาจได้รับจากการปนเปื้อนสารตะกั่วในที่ทำงานของผู้ปกครองที่ติดมากับผิวหนัง เสื้อผ้า รองเท้าหรือของใช้ส่วนตัวอื่นๆ ในปี พ.ศ. 2546 - 2555 ประเทศไทยพบผู้ป่วยสะสมโรคพิษตะกั่ว จำนวน 260 ราย โดยได้รับรายงานผู้ป่วยสูงสุด ในกลุ่มอายุ 0 - 4 ปี โดยในพื้นที่ สคร.5 ราชบุรี มีโรงงานที่มีกระบวนการผลิตเกี่ยวเนื่องกับสารตะกั่ว จำนวน 855 แห่ง ซึ่งการติดตามระดับสารตะกั่วในเลือด พ.ศ. 2557 จังหวัดสมุทรสาครพบเด็กปฐมวัย ร้อยละ 12.7 % มีระดับสารตะกั่วในเลือด > 10 $\mu\text{g}/\text{dl}$ ซึ่งใกล้เคียงกับการศึกษาของราชวิทยาลัยกุมารแพทย์ พ.ศ.2546 พบเด็กที่อาศัยในเขตอุตสาหกรรมรวมทั้ง 4 จังหวัด 12.9% มีระดับสารตะกั่วในเลือด > 10 $\mu\text{g}/\text{dl}$

วัตถุประสงค์ เพื่อดำเนินการรับสัมผัสสารตะกั่วในเด็กปฐมวัยจากการประกอบอาชีพของผู้ปกครอง

วิธีการดำเนินงาน ศึกษาแบบภาพตัดขวางในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ – มิถุนายน 2558 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากผู้ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับสารตะกั่วและมีเด็กปฐมวัย (0-5 ปี) อยู่ร่วมบ้านจำนวน 25 บ้าน ในจังหวัดสมุทรสาคร 5 บ้าน กาญจนบุรี 10 บ้าน และราชบุรี 10 บ้าน ทำการเก็บตัวอย่างในสิ่งแวดล้อม โดยการเก็บตัวอย่างสารตะกั่วในอากาศด้วยวิธี NIOSH Method 7082 ที่สถานที่ทำงาน 6 แห่ง และบ้านเด็กปฐมวัย 19 บ้าน ค่ามาตรฐาน 0.05 mg/m^3 ของ OSHA เก็บตัวอย่างสารตะกั่วที่เสื้อผ้า กางเกง พื้นที่ห้องที่เด็กปฐมวัยทำกิจกรรมเป็นประจำ และบริเวณเก็บเสื้อผ้าก่อนซัก ด้วยวิธี NIOSH Method 9100 ค่ามาตรฐาน 4.3 $\mu\text{g}/100 \text{ cm}^2$ ของ EPA

ผลการดำเนินงาน ผลการวิเคราะห์หาปริมาณสารตะกั่วจาก 25 บ้าน พบว่าบริเวณบ้านเด็กปฐมวัยมีปริมาณสารตะกั่วในอากาศไม่เกินค่ามาตรฐาน (< 0.001 mg/m^3) เก็บตัวอย่างจากสถานที่ทำงานผู้ปกครองพบปริมาณสารตะกั่วในสภาพแวดล้อมการทำงานไม่เกินค่ามาตรฐานเช่นกัน (< 0.001 – 0.034 mg/m^3) ผลการวิเคราะห์ปริมาณสารตะกั่วเกินค่ามาตรฐาน ที่เสื้อผ้า 4 บ้าน (4.87 – 630.00 $\mu\text{g}/100 \text{ cm}^2$) กางเกง 8 บ้าน (4.98 – 436.00 $\mu\text{g}/100 \text{ cm}^2$) จากตัวอย่างที่เก็บได้ 23 บ้าน บริเวณเก็บเสื้อผ้าก่อนซัก 6 บ้าน (6.10 – 51.80 $\mu\text{g}/100 \text{ cm}^2$) จากตัวอย่างที่เก็บได้ 21 บ้าน และพื้นที่ห้องที่เด็กปฐมวัยทำกิจกรรมเป็นประจำ 3 บ้าน (4.89 – 57.40 $\mu\text{g}/100 \text{ cm}^2$) จากตัวอย่างที่เก็บได้ 24 บ้าน โดยพบในจังหวัดสมุทรสาคร 5 บ้าน จังหวัดกาญจนบุรี 6 บ้าน ซึ่งทั้งหมดผู้ปกครองทำงานวันละ 8 ชั่วโมง 6 วัน/สัปดาห์ ในสถานประกอบการที่มีกระบวนการหล่อหลอมตะกั่ว ค่ามัธยฐานระยะเวลาการทำงานเท่ากับ 5 ปี (4 เดือน – 28 ปี) พฤติกรรมการสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล (PPE) ก่อนทำงานไม่เคยสวมใส่เลย 2 บ้าน สวมใส่บางครั้ง 7 บ้าน สวมใส่เป็นส่วนใหญ่ 3 บ้าน สวมใส่ทุกครั้ง 13 บ้าน มีการจัดเก็บ PPE หลังใช้งานไว้ที่บ้าน 5 บ้าน

สรุป ถึงแม้ว่าสถานที่ทำงานมีปริมาณสารตะกั่วที่ไม่เกินค่ามาตรฐาน แต่ไม่ได้เป็นตัวบ่งชี้ว่าสารตะกั่วจากที่ทำงานจะไม่สามารถติดเสื้อผ้าผู้ปกครองกลับมายังบ้านได้ จากการศึกษาด้วยวิธี NIOSH Method 9100 พบสารตะกั่วเกินค่ามาตรฐานที่เสื้อ กางเกง บริเวณเก็บเสื้อผ้าก่อนซักและพื้นห้องที่เด็กปฐมวัยทำกิจกรรมเป็นประจำในบ้านที่เด็กปฐมวัยอาศัยอยู่และผู้ปกครองทำงานในสภาพแวดล้อมที่มีปริมาณสารตะกั่วไม่เกินค่ามาตรฐาน

ข้อเสนอแนะ การเฝ้าระวังการรับสัมผัสสารตะกั่วของเด็กปฐมวัย (0-5ปี) จากอาชีพผู้ปกครองที่ทำงานเกี่ยวข้องกับสารตะกั่ว ควรที่จะดำเนินการอย่างต่อเนื่องถึงแม้ในสภาพแวดล้อมการทำงานของผู้ปกครองจะพบปริมาณสารตะกั่วที่ไม่เกินค่ามาตรฐานก็ตาม และในส่วนของสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับสารตะกั่ว ควรกำหนดมาตรการให้พนักงานต้องอาบน้ำ สระผม ทำความสะอาดชุดทำงานก่อนที่จะออกจากที่ทำงาน และผู้ปกครองควรแยกชุดทำงานกับเสื้อผ้าอื่นๆ ภาชนะหรือเครื่องซักผ้าที่ใช้ซักชุดทำงานที่ปนเปื้อนสารตะกั่ว ต้องทำการชะล้างด้วยน้ำก่อนใช้ซักเสื้อผ้าอื่นๆ ทุกครั้ง รวมทั้งการทำความสะอาดบ้านด้วยวิธีการเช็ดถูพื้นบ้านเป็นประจำทุกวัน

เอกสารอ้างอิง

1. Gould E. 2009 Childhood lead poisoning: conservative estimates of the social and economic benefits of lead hazard control. Environ Health Perspect 117:1162-1167.1167;10.1289/ehp.0800408.
2. CDC. Take-home lead exposure among children with relatives employed at a battery recycling facility—Puerto Rico, 2011. MMWR Morb Mortal Wkly Rep 2012; 61:967-70.
3. Minnesota Department of Health Lead Program Environmental Health Division. Take-home Lead: A Preventable Risk for Your Family, February 2010.

๔. สัดส่วนของผลงานในส่วนที่ตนเองปฏิบัติ (%) (ระบุรายละเอียดของผลงานเฉพาะส่วนที่ตนเองปฏิบัติ พร้อมทั้งสัดส่วนของผลงาน)

สัดส่วนในการดำเนินงาน ๘๐% ประกอบด้วย

๑. กำหนดชื่อเรื่อง และวัตถุประสงค์ของการศึกษา	๒. ทบทวนวรรณกรรม
๓. กำหนดขอบเขตของการศึกษา	๔. กำหนดกรอบแนวคิด
๕. กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	๖. เก็บข้อมูล รวบรวม และบันทึกข้อมูล
๗. วิเคราะห์และแปลผลข้อมูล	๘. สรุปและอภิปรายผลการศึกษา
๙. เขียนรายงานผลการศึกษา	๑๐. นำเสนอผลการศึกษา

๕. ผู้ร่วมจัดทำผลงาน (ถ้ามี)

๕.๑ นายแพทย์พงศ์ธร ขาดพิทักษ์	สัดส่วนของผลงาน (%) ๑๐
๕.๒ นางสาวสงกรานต์ ตีรื่น	สัดส่วนของผลงาน (%) ๕
๕.๓ นางสาวมรรณี สาและ	สัดส่วนของผลงาน (%) ๕

(ลงชื่อ) ...สุทธินันท์ บวรณสดีตนนท์.....

(นางสาวสุทธินันท์ บวรณสดีตนนท์)

ผู้เสนอผลงาน

๒๗ มีนาคม ๒๕๖๓

ข้อเสนอแนวความคิด/วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงาน (เอกสารหมายเลข ๔)

ลำดับที่ ๑

เรื่อง แนวทางการวินิจฉัย และการบันทึกข้อมูลรหัส ICD-๑๐ โรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม สำหรับหน่วยบริการสาธารณสุขที่ไม่มีแพทย์อาชีวเวชศาสตร์

หลักการและเหตุผล จากการทบทวนการบันทึกรหัส ICD-๑๐ และการประเมินระบบเฝ้าระวังโรคพิษจากสารกำจัดศัตรูพืช จังหวัดกาญจนบุรี ปี ๒๕๖๒ รวมทั้งการติดตามการดำเนินงานตามตัวชี้วัดที่ ๑๖ ประเด็นการรายงานการเจ็บป่วยหรือเสียชีวิตจากสารเคมีทางการเกษตร (รหัสโรค T๖๐) พบว่า หน่วยบริการสาธารณสุขที่ไม่มีแพทย์อาชีวเวชศาสตร์มีความไม่มั่นใจที่จะวินิจฉัยโรคที่มีสาเหตุ หรือมีความเกี่ยวเนื่องจากการทำงาน เนื่องจากไม่มีแนวทางการวินิจฉัยที่ชัดเจนในการดำเนินงาน ซึ่งในปัจจุบันการวินิจฉัยของแพทย์อาชีวเวชศาสตร์มีการอ้างอิงตามมาตรฐานการวินิจฉัยโรคจากการทำงาน ฉบับเฉลิมพระเกียรติ เนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ซึ่งไม่เหมาะสมกับหน่วยงานที่ไม่มีแพทย์อาชีวเวชศาสตร์ โดยเฉพาะในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ซึ่งเป็นสถานพยาบาลปฐมภูมิที่เป็นด่านแรกในการคัดกรอง วินิจฉัย และรักษา ผู้ประกอบอาชีพ และประชาชน ส่งผลให้ผู้ป่วยด้วยโรคที่มีสาเหตุ หรือมีความเกี่ยวเนื่องจากการทำงานไม่ถูกรายงานเข้าสู่ระบบ เนื่องจากขาดการวินิจฉัย นอกจากนี้ยังพบปัญหาการบันทึกรหัส ICD-๑๐ โรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม ของหน่วยบริการสาธารณสุข ที่ยังขาดความเข้าใจในการบันทึกรหัส ICD-๑๐ ที่ถูกต้อง ตามการวินิจฉัย ซึ่งเป็นอีกหนึ่งสาเหตุที่ผู้ป่วยไม่ถูกรายงานเข้าสู่ระบบ Health Data Center (HDC)

บทวิเคราะห์ จากผลการทบทวนการบันทึกรหัส ICD-๑๐ และการประเมินระบบเฝ้าระวังฯ ดังกล่าว การจัดทำแนวทางการวินิจฉัย และการบันทึกข้อมูลรหัส ICD-๑๐ โรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม สำหรับหน่วยบริการสาธารณสุขที่ไม่มีแพทย์อาชีวเวชศาสตร์ จึงเป็นสิ่งสำคัญ และสนับสนุนให้เกิดการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรคและภัยสุขภาพจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม

ข้อเสนอ สถานบริการสาธารณสุข โดยเฉพาะหน่วยบริการปฐมภูมิ เป็นหน่วยงานที่สำคัญในการรายงานข้อมูลจำนวนผู้ป่วย ซึ่งในปัจจุบัน พบปัญหาความไม่มั่นใจในการวินิจฉัยโรคที่มีสาเหตุ หรือเกี่ยวเนื่องจากการทำงานของเจ้าหน้าที่ ส่งผลให้ไม่มีการวินิจฉัย และการบันทึกข้อมูล หรือกรณีมีการวินิจฉัย หรือการบันทึกข้อมูล ซึ่งยังพบการบันทึกข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง จากปัญหาดังกล่าวนำไปสู่การรายงานจำนวนผู้ป่วยที่น้อยกว่าความเป็นจริง หรือข้อมูลที่รายงานเข้าสู่ระบบไม่ถูกต้อง ซึ่งส่งผลต่อการนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผน หรือกำหนดมาตรการเพื่อการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรคที่ไม่ตรงกับปัญหา หรือกลุ่มเป้าหมาย ดังนั้นแนวทางการวินิจฉัย และการบันทึกข้อมูลรหัส ICD-๑๐ โรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม สำหรับหน่วยบริการสาธารณสุขที่ไม่มีแพทย์อาชีวเวชศาสตร์ จึงควรเป็นแนวทางที่ง่าย และสะดวกในการดำเนินงาน สามารถปรับหรือนำไปใช้ได้กับหน่วยบริการสาธารณสุขทุกระดับที่ไม่มีแพทย์อาชีวเวชศาสตร์และสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นส่วนหนึ่งของระบบเฝ้าระวังโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม

ผลที่คาดว่าจะได้รับ แนวทางการวินิจฉัย และการบันทึกข้อมูลรหัส ICD-๑๐ โรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม สำหรับหน่วยบริการสาธารณสุขที่ไม่มีแพทย์อาชีวเวชศาสตร์

ตัวชี้วัดความสำเร็จ แนวทางการวินิจฉัย และการบันทึกข้อมูลรหัส ICD-๑๐ โรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม สำหรับหน่วยบริการสาธารณสุขที่ไม่มีแพทย์อาชีวเวชศาสตร์

(ลงชื่อ) ...*สุธาธิพย์ บวรณสดีตันนท์*...

(นางสาวสุธาธิพย์ บวรณสดีตันนท์)

ผู้เสนอแนวคิด

๒๗ มีนาคม ๒๕๖๓

ผลงานเอกสารวิชาการ (เอกสารหมายเลข ๕)

ลำดับที่ ๑

๑. ชื่อผลงาน ความสัมพันธ์ของตะกั่วในเลือดเด็กกับพฤติกรรมและฝุ่นตะกั่วในที่พักอาศัยของพื้นที่มลพิษสารตะกั่วจากเหมืองเก่า จังหวัดกาญจนบุรี

๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ เดือนพฤษภาคม - กรกฎาคม ๒๕๕๙

๓. คำโครงเรื่อง ระดับตะกั่วในเลือดที่สูงขึ้น ๑ $\mu\text{g}/\text{dl}$ ส่งผลให้ระดับสติปัญญาเด็กลดลง ๐.๕ หน่วย ซึ่งเป็นสาเหตุให้เด็กมีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยระดับตะกั่วในเลือด ๖.๔ $\mu\text{g}/\text{dl}$ มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นของปัญหาพฤติกรรมในเด็กก่อนวัยเรียน ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙ ประเทศไทยพบผู้ป่วยสะสมโรคพิษตะกั่ว จำนวน ๗๒ ราย โดยพบในเขตสุขภาพที่ ๕ จำนวน ๑๔ ราย ซึ่งเหมืองตะกั่วเก่า จังหวัดกาญจนบุรีพบตะกั่วปนเปื้อนตะกอนดินท้องน้ำ พืชผัก และสัตว์น้ำ เกินค่ามาตรฐาน การติดตามระดับตะกั่วในเลือดเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ พบร้อยละ ๗๑.๗๔ มีตะกั่วในเลือด $>10 \mu\text{g}/\text{dl}$ การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาความสัมพันธ์ของเลือดที่มีตะกั่วเกินค่ามาตรฐานกับพฤติกรรมของเด็กและฝุ่นตะกั่วในที่พักอาศัยของพื้นที่เหมืองเก่า โดยทำการศึกษาแบบภาพตัดขวางในช่วงเดือนพฤษภาคม - กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากผลตรวจตะกั่วในเลือด ปี ๒๕๕๗ ของเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ใน ๒ หมู่บ้านที่ติดกับเหมืองตะกั่วเก่า จังหวัดกาญจนบุรี ทำการเก็บตัวอย่างฝุ่นตะกั่วที่พื้นห้องทำกิจกรรมและชุดเครื่องนอน ด้วยวิธี NIOSH Method ๔๑๐๐ ร่วมกับแบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงการสัมผัสตะกั่ว ใช้สถิติในการวิเคราะห์ Odds Ratio และ T-test ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่าง ๗๗ คน เป็นกลุ่มตะกั่วในเลือด $>10 \mu\text{g}/\text{dl}$ จำนวน ๕๗ คน กลุ่มตะกั่วในเลือด $<10 \mu\text{g}/\text{dl}$ จำนวน ๒๐ คน เพศชาย ร้อยละ ๕๘.๑๐ ค่ามัธยฐานอายุเท่ากับ ๘ ปี (๕ - ๑๔ ปี) ระยะเวลาการอยู่อาศัยเท่ากับ ๘ ปี (๕ - ๑๔ ปี) พบการรับประทานหอย ปู กุ้ง มีโอกาสเสี่ยงที่ตะกั่วในเลือด $>10 \mu\text{g}/\text{dl}$ มากกว่าการไม่รับประทาน ๗.๔ เท่า (CI = ๒.๑ - ๒๕.๔), ๖.๘ เท่า (CI = ๑.๔ - ๓๒.๐), ๕.๙ เท่า (CI = ๑.๗ - ๒๐.๑) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตามลำดับ การไม่ใช้สบู่อ่างมือก่อนรับประทานอาหารมีโอกาสเสี่ยงมากกว่าการใช้สบู่อ่างมือ ๓.๙ เท่า (CI = ๑.๓ - ๑๑.๙) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และฝุ่นตะกั่วในบ้านเด็กที่มีตะกั่วในเลือด $> 10 \mu\text{g}/\text{dl}$ ทั้งที่พื้นห้อง (t-test = ๑.๐๓, p = ๐.๑๕) และชุดเครื่องนอน (t-test = ๐.๗๖, p = ๐.๒๓) มีปริมาณไม่แตกต่างกับบ้านเด็กที่มีตะกั่วในเลือด $< 10 \mu\text{g}/\text{dl}$

๔. สัดส่วนของผลงานในส่วนที่ตนเองปฏิบัติ (%) (ระบุรายละเอียดของผลงานเฉพาะส่วนที่ตนเองปฏิบัติพร้อมทั้งสัดส่วนของผลงาน)

สัดส่วนในการดำเนินงาน ๘๐% ประกอบด้วย

๑. กำหนดชื่อเรื่อง และวัตถุประสงค์ของการศึกษา	๒. ทบทวนวรรณกรรม
๓. กำหนดขอบเขตของการศึกษา	๔. กำหนดกรอบแนวคิด
๕. กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	๖. เก็บข้อมูล รวบรวม และบันทึกข้อมูล
๗. วิเคราะห์และแปลผลข้อมูล	๘. สรุปและอภิปรายผลการศึกษา
๙. เขียนรายงานผลการศึกษา	๑๐. นำเสนอผลการศึกษา

๕. ผู้ร่วมจัดทำผลงาน (ถ้ามี)

๕.๑ นายแพทย์พงศ์ธร ขาดิพิทักษ์ สัดส่วนของผลงาน (%) ๒๐

(ลงชื่อ)
(นางสาวสุราทิพย์ บุณยสถิตินนท์)

ผู้เสนอผลงาน

๒๗ มีนาคม ๒๕๖๓